

218146 - از به تاخیر افتادن ازدواجش می ترسد و هر بار دوستانش ازدواج می کنند غمگین می شود

سوال

همیشه دوستانم را که ازدواج می کنند یا نامزدی می کنند می بینم و غصه می خورم و احساس می کنم سنم برای ازدواج بالا می رود و دلیلش این است که کسی مرا نمی بیند چون من در خانه هستم و وقتی بیرون نمی روم و کسی مرا نمی بیند و شاغل هم نیستم خواستگار از کجا بیاید؟ اگر با پسرها هیچ رابطه ای نداشته باشم چگونه کسی برای ازدواج با من پیش قدم شود؟ همیشه به این فکر می کنم که باید قبل از ازدواج طرف مقابلت را بشناسی و مدتی را به قسمت شناخت با او حرف بزنی تا اینکه بعدها متوجه اشکالات او نشوی، اما آیا این فکرم درست است؟ یا اینکه باید مستقیماً بدون مدتی آشنایی - ازدواج کرد؟

پاسخ مفصل

اولاً:

اگر انسان در این سخن پروردگار متعال بیاندیشد که می فرماید:

{ نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ }

[زخرف: ۳۲]

(ما [وسائل] معیشت آنان را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده ایم و برخی از آنان را [از نظر] درجات بالاتر از برخی [دیگر] قرار داده ایم).

می داند که تقسیم شدن مردم به غنی و فقیر و قوی و ضعیف و سالم و بیمار و متاهل و مجرد و آنکه صاحب فرزند می شود و آنکه نمی شود و... همه این تقسیم ها از سوی الله تعالی است نه از سوی بشر و با دانستن این است که قلب انسان آرام شده و در آن نسبت به کسی که پروردگار نعمتی به وی داده حسادت نمی ورزد و دچار غم و اندوه نمی شود که چرا مانند فلان شخص از این نعمت و آن نعمت برخوردار نشده زیرا خواهد دانست که همه این ها به امر الله و مشیت اوست که هر چه بخواهد می شود و هر چه نخواهد رخ نمی دهد.

و اگر مسلمان این را بداند برای آینده دچار غم نمی شود و خواهد دانست آنچه از وی مطلوب است استقامت بر امر پروردگار است و اینکه همه زندگی اش را برای الله و همراه با او باشد، سپس خداوند روزی ها را آنطور که بخواهد تقسیم می کند و به او خشنودی و قناعت عطا می کند.

روزی انسان تعیین شده و همانی که برای او مشخص شده بدون کم و زیاد نصیبش می شود. پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: «هیچ نفسی نمی میرد مگر آنکه همه روزی اش و اجلش را کامل کند، پس تقوای الله را پیشه سازید و به زیبایی در طلب [روزی] برآیید» آلبانی در «سلسلة الأحادیث الصحیحة» (۸۶۵/۶) آن را صحیح دانسته است.

یعنی روزی انسان ناگزیر به او خواهد رسید و آنچه از انسان مطلوب است این است که تقوای پروردگار را فراموش نکند و بر اساس امر او پیش رود و به زیبایی روزی اش را بجوید. به این معنا که جز از راه حلال در پی رزق خود نباشد زیرا هر چه کند جز آنچه خداوند برایش نوشته به دست نخواهد آورد.

بنابراین بیرون رفتن شما از خانه و رابطه گرفتن با جوان ها و همه اینها باعث نمی شود که کسی برای ازدواج با شما پیش قدم شود: «تقوای الله را پیشه سازید و به زیبایی و [از راه حلال] در پی روزی باشید». دل خود را مشغول نگرانی آینده که شیطان در دل می اندازد نساز که در نتیجه تو را از راه الله دور سازد و خود را مشغول همان چیزی کن که خداوند در حال حاضر از تو می خواهد و بر راه و روش او حرکت کن و بدان که بدون شک آنچه برایت مقدر شده نصیبت خواهد شد.

ثانیا:

اما درباره آشنا شدن با طرف مقابل و مدتی حرف زدن با او پیش از ازدواج به هدف آشنایی شدن با وی؛ چیزی که در واقعیت رخ می دهد این است که این شناخت هیچ فایده ای ندارد و یک ازدواج موفق را تضمین نمی کند. برای مطالعه بیشتر در این زمینه به پاسخ سوال (84102) مراجعه نمایید. بسیاری از ازدواج هایی که مبنی بر آشنایی قبلی و داستان های عشق و عاشقی اتفاق افتاده شکست خورده و به طلاق انجامیده است.

بلکه چنین آشنایی هایی برای دختر خطرناک تر است زیرا ممکن است پسر دروغگو باشد و به آنچه می خواهد برسد و دختر زیان کند و چیزی هم به دست نیاورد. هر دختری با خودش می گوید من مانند دیگری نیستم و پسری که دوستش دارم و با او بیرون می روم مانند بقیه نیست و با همین فریب شیطان در تور او افتاده و همه چیز را از دست می دهد و در پایان متوجه می شود که او هم مانند دیگر دخترها بوده.

پاسخ سوال شماره (84089) را ببینید.

برای آشنایی با شخص همین کافی است که درباره دینداری و اخلاق و خانواده ای که در آن بزرگ شده پرسید. گاه نیز در برخی جوامع سطح آموزشی و اجتماعی شخص مهم است و نمی توان از آن چشم پوشی کرد، سپس مدت کوتاهی برای نامزدی و سپس عقد و این را بدانید که شناخت حقیقی اخلاق زوجین ممکن نیست مگر بعد از رفتن به زیر یک سقف، اما پیش از آن و در مدت نامزدی و عقد هر یک از طرفین بهترین چهره خود را به نمایش

گذاشته و هیچ‌یک از عیب‌های خود را رو نمی‌کند و هر یک تا حد امکان سعی در راضی نگه داشتن طرف مقابل خواهد داشت و سپس پس از وارد شدن به یک خانه است که حقیقت هر یک از دو طرف نمایان می‌شود و شخص به طبیعت و اصل خود برمی‌گردد و از تصنع و تکلف دوری می‌کند.

بنابراین هر چه این مدت قبل از ازدواج به طول انجامد باز هم کافی نیست و نشانگر موفق شدن یا نشدن آن ازدواج نخواهد بود.

از الله تعالی خواهانیم شما را به آنچه به سود شماست راهنما شود و برای آنچه مورد خشنودی اوست یاری دهد.

والله اعلم.